

Cultiva- penger til 17 nye prosjekter

17 prosjekter har fått tilskudd fra Cultiva Ekspress i juni. Penge-drysser sprer seg over alle kategorier. Her ser du listen over hvem som er blitt støttet.

KRISTIANSAND

Ifølge Cultiva Ekspress ser det ut til å bli en veldig produktiv kunstnerisk sommer i Kristiansand i år. Blant prosjektene som nå har fått støtte finnes blant annet tre gruppeutstillinger, en installasjon, fire filminnspillinger, fire musikkutgivelser, en turné, en festival, en konsert, kursdeltakelse og preproduksjon av en teaterforestilling. I alt kom det inn 24 søknader om tilskudd, til en samlet sum på 606 000 kroner.

- Anette Bylund - Belte-spenna - utvikling av spel, forprosjekt - 12 000,-
- John Håvard Nomedal - Metode - kortfilm - 10 000,-
- Geir Ludvigsen - Mockumentaryserie med Moron Police - 15 000,-
- Nadia Liv Eskedahl - Deltakelse på kurs - tekstiler til scenen - 9 000,-
- Marianne Engebretsen - Innspilling av nytt materiale - 10 000,-
- Elmedin Zunic - When the image takes form - gruppeutstilling - 20 000,-
- Marte Blyseth Pedersen - Carnivore - forprosjekt langfilmproduksjon - 15 000,-
- Ingvild Schie - Guerrilla Republik Scandinavia (GREP) - festival - 15 000,-
- Tomas Fordelsen - Musikkvideoinnspilling - 15 000,-
- Ørjan Moen - DIVERSE diverse - utstilling i Christianssand kunstforening - 15 000,-
- Lasse Årikstad - Galleri vitamin sea - utstilling - 20 000,-
- Nina Tesaker - Ep-innspilling - 10 000,-
- Jorann Abusland - Gresset gror - installasjon - 20 000,-
- Brede Flatset Johnsen - Guerrilla Republik Scandinavia (GREP) - konsert - 5 000,-
- Carina Mortensdatter - Albumutgivelse - 10 000,-
- Daniel Olaisen - Blood-RedThrone - USA-turné - 15 000,-
- Cesar Quiroga - The glorious writer - albumutgivelse - 20 000,-

TEKST: ANN MAGRITT ARNLI

BØKER

Dansk dynamitt

DEBATTBOK Tausheten tyranni

Forfatter: Flemming Rose
Forlag: Cappelen Damm

► Med en tegnekonkurranse satte en dansk kulturredaktør verden på hodet. Den som tviler på at ord og bilder er mektige våpen, bør lese Flemming Roses beretning.

Det begynte så enkelt. Da Flemming Rose besøkte journalistkonferansen SKUP i april, fortalte han om hvordan den danske barnebokforfatteren Kåre Bluitgen, som skulle lage en barnebok om profeten Muhammeds liv, slet for å finne en illustratør. Mange takket nei, og den han til slutt fant insisterte på å være anonym, av frykt for egen sikkerhet.

Rose har nå skrevet sin beretning om det som skjedde. Historien er dramatisk, den har kostet et tresifret antall menneskeliv, og selv lever han med livvakter omkring seg nå. Men han beskriver utgangspunktet som en nokså ordinær journalistisk prosess. Kulturredaksjonen i Jyllands-Posten ville undersøke om det virkelig kunne stemme at danske tegnere i 2005 var klare for å vitse om det meste, men ikke med muslimenes fremste profet.

Et kort brev ble sendt medlemmene i foreningen til danske avistegnere, der de ble invitert til å tegne Muhammed slik de selv ser ham. 12 tegnere sendte inn bidrag, og disse ble trykket over en helside i avisen.

For avisen var dette ingen stor sak. Men mange muslimer ble mektig provosert. Og enkelte radikale imamer laget en informasjonspakke der de tolv

tegningene, sammen med masse stoff Jyllands-Posten aldri hadde trykket, ble spredd til muslimske læresteder i ulike kanter av verden som en «dritt-pakke» eller karikatur av hvordan danskene ser på islam. Og vinteren 2007, da den kristne norske ukeavisen Magazinet trykket tegningene, fikk både Norge og Danmark merke den eksplosive kraften i disse strekene. Voldelige demonstrasjoner rystet flere land, ambassader ble brent ned, militærleiren i Meymaneh angrepet, og resultatet var over hundre døde mennesker.

I «Taushetens tyranni» forteller Rose om bakgrunnen for det Jyllands-Posten gjorde, og setter beslutningen i en kontekst der religiøse karikaturer og politisk kunst fra flere religioner og land vises og omtales.

Rose mener at i diskusjonen som oppsto, burde flere skandinaviske redaksjoner støttet ham symbolsk ved å trykke de omstridte tegningene. Lignende argumenter har vært fremført av Norsk Presseforbunds generalsekretær Per Edgar Kokkevoll, mens VGs daværende sjefredaktør Bernt Olufsen valgte å la være da det stormet som verst. Han veide både sikkerhetsargumenter og hensynet til signaleffekten (provokasjonen) det ville ha hatt om Norges største avis trykket tegningene da diskusjonen var som hetest. Dette fikk han en del kritikk for.

Etter fire år med heftige diskusjoner om hva som var rett og galt å gjøre i debattklimaet i 2007, er det befriende å lese Flemming Roses oppsummering. Han har ikke endret mening om hovedspørsmålet, hans rett til å trykke og skrive

LANSERING:
Redaktør og forfatter Flemming Rose under lanseringen av boken i Danmark.
FOTO: SCANPIX

hva han ønsker. Men i «Taushetens tyranni» får han plass til å argumentere for det han gjorde og sette det i en sammenheng. Han skriver mer nyansert om seg selv, om ytringsfriheten og om islam enn jeg har sett han uttrykke seg tidligere.

Rose skriver at en redaktør, eller komiker for den saks skyld, må kunne si og skrive hva som helst i sin avis, eller på sin egen scene. Men han ville aldri

delt ut Muhammed-karikaturer i en moské. I en moské er han på besøk, og opptrer høflig som gjest. Problemet, som karikaturstriden viste med all tydelighet, er at moderne medier og kommunikasjonsteknologi gjør at budskap lett kan deles på tvers av landsgrenser, språk og kulturelle grenser og løsrives fra den kontekst de hadde sin opprinnelige mening i. Og humor er i ekstrem grad påvirket

Lykkelig på egen hånd

Vidar Johnsen spiller egne låter og Vamp-klassikere i Kristiansand i kveld.

MUSIKK

KRISTIANSAND

– Nå har jeg har jeg funnet roen. Jeg føler ikke at jeg har noe å bevise, verken for meg selv eller andre. Det er en behagelig modus, sier Vidar Johnsen fra sofaen på Hartmanns brygge hvor han holder konsert i kveld.

LITT FRIERE. Den tidligere Vamp-vokalist gjør nå et knippe solokonsert etter å ha samarbeidet med svenske Peter Nordberg på tre plater. Denne gangen er det kun tre mann på

scenen, men ifølge Johnsen blir det nok lyd likevel.

– Det er en deilig setting. Vi er en trio, men høres mer ut som et stort band. Jeg beveger meg stort sett innenfor de samme rammene som tidligere, men jeg trækker litt utenfor også. Jeg er litt friere i forhold til form og farge, og trives veldig godt med det formatet.

Johnsen innrømmer at det er vanskeligere å selge billetter som soloartist enn da han hadde et kjent band i ryggen.

– Det er ikke utsolgte hus bestandig når jeg kommer. Med Vamp kom jeg alltid til dekket bord. Det var veldig kult, men samtidig har jeg jobbet så mye med musikk at jeg vet hvordan dette fungerer.

SAL OG SCENE. Johnsen sier at det å stå på scenen handler om å skape en trivselsfaktor. Han mener det er enda viktigere enn det rent musikalske. Derfor trives han også bedre med intimkonsert enn på store arenaer.

– Først og fremst dreier en konsert seg om forholdet mellom sal og scene. Hvis vi ikke kan ha det gøy sammen, så går det ikke. Det er kult å gjøre stadionkonsert for 16.000, men jeg er vel ikke så komfortabel med det. Det å ha folk tett innpå seg er en fin ting. Og her på Hartmanns brygge har man virkelig det.

– Du har spilt i Kristiansand tidligere. Hvordan opplever du publikum?

– Jeg har aldri opplevd sør-

lendinger som sindige og rolige. De tar helt av. Det har vært sinnsykt bra hver gang.

BEST OF-KVELD. Konserten i kveld blir en best of-kveld med fifty-fifty Vamp og Johnsen/Nordberg-låter. Men ingen «Tir n'a Noir» – Vamps kanskje mest kjente sang.

– Det er en av de fineste sangene jeg vet om, men den kan Vamp få gjøre. Så velger jeg heller noen andre fine. Jeg kommer til å gjøre den låten jeg synes er den aller fineste Vamp-låten, «Denne uro». Så spiller jeg «13 humler», for å nevne to, sier han.

Johnsen forteller at han har solgt hundre tusen plater med Nordberg, og før jul kommer det en samleplate. Men uansett